

ԵՐԿՈՒ ԵՐԳԻՉ

Լ. ՄԱՆՈՒԷԼԵԱՆՅԻ

Սօսի վերայ մի թըռչնիկ կար-նա երգում էր ըզմայլլած,
Բընուծիւնը ունկընդիր էր նորա երգին դիւթական.
Բայց անողոք որսորդն հոստաւ, հրացանը որոտաց,
Թըռչնիկն ընկաւ, երգը լռեց, նա պապանձեց յաւիտեան:

Նոյնպէս և գու, մատաղ պօէտ, երգում էիր քաղցրագին,
Եւ հիանում էին մարգիկ երգերիցըդ հընչական.
Բայց անողոք մահըն եկաւ, փայլեց սըրած գերանդին,
Պօէտն ընկաւ, երգը լռեց,—նա պապանձեց յաւիտեան:

Մոսկւայ, 1890, 17. յուլիսի